

خارجی:

<http://thestar.com.my>

لذت زیاد کتاب خواندن

والدینی که برای کودکان کتاب می‌خواند معمولاً از این کار احساس رضایت زیادی دارند و کودکان نیز در مقابل از این که به آنها گوش دهند، خیلی لذت می‌برند.

اکثر والدین با این ایده موافق هستند که وقتی کتاب مورد علاقه کودکان به طور مکرر برای آنها خوانده می‌شود، آنان کلمات و عبارات آن را به خاطر می‌سپارند و عادت می‌کنند و زمانی که داستان برایشان خوانده می‌شود، آنها را با صدای بلند تکرار کنند. این بخشی از ساخت کلمات و شروعی برای عادت به مطالعه است که در واقع به تدریج به یک سرگرمی مبدل می‌شود. این امر صحت دارد که تنها تعدادی از مردم مالزی به عنوان تفریح مطالعه می‌کنند.

اما چیزی که توجه یک فرد علاقه مند به مطالعه، مانند من را به خود جلب می‌کند این است که امروزه جوانان به کتاب خواندن علاقه کمتری نشان می‌دهند.

با اینکه گام‌های بلندی در موارد مختلف برداشته ایم، هنوز مردم مالزی به اندازه کافی کتاب نمی‌خوانند. اخیراً یکی از دوستان زمان بچگی ام تأسف می‌خورد که چرا اکثر بچه‌ها کتاب خواندن را فرایندی کسل‌کننده به شمار می‌آورند.

یکی دیگر از دوستان نیز شکایت می‌کرد که بعضی از نوجوانان مالزیایی تنها چیزهای بی‌اهمیت را می‌شناسند. مانند چیزهایی که به صورت روزمره در مورد فرهنگ پاپ و هنرپیشه‌های محبوب نوشته می‌شود و از آنچه در اطراف جهان می‌گذرد، بی‌اطلاع هستند.

اما آنچه مرا بیش از همه اینها نگران کرده، این است که بسیاری از افراد پیر و جوان در میان ما هستند که حتی نمی‌توانند بعضی از مراکز استان‌های مالزی را نام ببرند، چه برسد به بقیه دنیا. چنین پدیده‌ای در واقع یک هشدار است! ما باید به جای آنکه این مشکل را جارو کرده و به زیر فرش بیندازیم، آن را حل کنیم. چرا که زمانی فرا می‌رسد که ما نسلی از افراد بزرگسال داریم که به دلیل عدم مطالعه کافی حتی قادر نیستند یک مکالمه هوشمندانه ساده داشته باشند.

اگر چه ما در زمینه کشاورزی، فناوری ارتباطات و علوم و صنایع مختلف، پیشرفت‌های قابل توجهی داشته ایم و دیگران به ما به چشم یک ملت پیشرفته نگاه می‌کنند، اما زمانیکه از ما خواسته می‌شود صاف و ساده نظر خود را اعلام نماییم یا در مورد چیزی صحبت کنیم، به نظر می‌رسد با کمبود لغت مواجه هستیم. مصاحبه‌ها و گفتگوهای تلویزیونی به خوبی نمایانگر طرز فکر،

کمالات، اعتماد به نفس و فهم جوانان مالزیایی است. در میان آنها افراد زیادی وجود دارند که حتی یک بار هم به کتابخانه نرفته‌اند، یک رمان نخوانده‌اند و حتی به یک کتاب مرجع، مراجعه نکرده‌اند.

به کشورهای چین و سنگاپور نگاهی بیندازید.

چه چیز مشترکی در آنها وجود دارد؟ آنان نه تنها از سطح سواد بالایی در تمامی دنیا برخوردارند، بلکه بیشترین آمار مطالعه را دارند.

شهروندان این کشورها همه چیز از موارد کم‌دی تا مجلات، روزنامه‌ها و رمان‌ها را مطالعه می‌کنند و به طور منظم به کتابخانه‌های محلی خود می‌روند.

کتاب خواندن برای بچه‌ها پیش از خواب و در اوقات فراغت، جزئی از عادت آنها شده است. بنابراین جای تعجب نیست زمانی که می‌شنویم آنان به طور متوسط سه کتاب یا بیشتر در طول یک ماه مطالعه می‌کنند. به عبارت دیگر مالزیایی‌ها راه درازی در پیش دارند.

مطالعه از خانه شروع می‌شود. برای اعمال چنین عادتی، والدین و سرپرستان بچه‌ها نیز باید کتابخوانی را به عنوان تفریح شخصی شروع کنند.

این یک واقعیت است که کودکان با نگاه کردن به والدین، کارهای خود را انجام می‌دهند و عادات خود را برمی‌گزینند.

یکی از روش‌ها برای علاقه مند شدن به کتابخوانی و حفظ این عادت، همانا داشتن کتابخانه‌ای در منزل است.